

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli zbywca nieruchomości, zgodnie z przepisami wprowadzonymi przez państwo członkowskie na podstawie art. 188 ust. 2 dyrektywy VAT⁽¹⁾, nie dokonał korekty odliczenia podatku naliczonego, ponieważ nabywca zamierzał wykorzystywać nieruchomość wyłącznie w transakcjach objętych prawem do odliczania podatku, czy stoi to na przeszkodzie późniejszemu nałożeniu na nabywcę w okresie korekty obowiązku dokonania korekty w momencie kolejnego zbycia nieruchomości podmiotowi, który nie zamierza wykorzystywać nieruchomości do takich transakcji?
- 2) Czy odpowiedź na pierwsze pytanie będzie inna w sytuacji, w której pierwsze przekazanie wskazane w tym pytaniu stanowi przekazanie majątku w rozumieniu art. 19 dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2007, L 335, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 października 2018 r. w sprawie T-272/16, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uwzględnienie odwołania, o uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 4 października 2018 r., Grecja/Komisja (T-272/16, niepublikowanego, EU:T:2018:651) w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę wniesioną przez nią w dniu 25 czerwca 2016 r., o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej (UE) 2016/417⁽¹⁾ w zakresie, w jakim a) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 166 797 866,22 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, oraz b) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 3 880 460,50 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w ramach Rozwoju obszarów wiejskich EFRROW oś 1 + 3 – środki 125 i 121 przeznaczone na inwestycje (2007-2013), oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Republika Grecka podnosi sześć zarzutów.

- A. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów pierwszego, drugiego i trzeciego skargi oraz korekty finansowej nałożonej w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, Republika Grecka podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia nr 796/2004⁽²⁾ dotyczącego definicji użytków zielonych oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Zarzut drugi odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania wytycznych zawartych w dokumencie VI/5330/97 w odniesieniu do spełnienia przesłanek stosowania korekty finansowej w wysokości 25 %, błędnej wykładni art. 43, 44 i 137 rozporządzenia nr 73/2009⁽³⁾, niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz przeinaczenia sprawozdania podsumowującego organu pojedynczego.

Wreszcie zarzut trzeci odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾ oraz odnośnych wytycznych, zasady non bis in idem, zasady proporcjonalności, a także niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego charakteru uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

- B. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów czwartego i piątego skargi w związku z korektą finansową w wysokości 5 % zastosowaną w odniesieniu do środka 125 Rozwój obszarów wiejskich, podniesione zostały dwa zarzuty odwołania. Pierwszy z nich (zarzut czwarty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 71 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1698/2005⁽⁵⁾ oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zaś drugi z nich (zarzut piąty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 31, ust. 4, rozporządzenia nr 1290/2005, a także niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
- C. Wreszcie, co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej oddalenia zarzutów szóstego i siódmego skargi odnoszących się do korekty finansowej nałożonej w odniesieniu do środka 121 Rozwój obszarów wiejskich, Republika Grecka podnosi zarzut szósty odwołania, który składa się z dwóch części i dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 73 rozporządzenia nr 817/2004⁽⁶⁾, niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku i przeinaczenia dowodów.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1509] (Dz.U. 2016, L 75, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004, L 141, s. 18, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 44, s. 243).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2005, L 277, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. 2004, L 153, s. 30, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 46, s. 87).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-387/
16, Terna/Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Terna SpA**

(Sprawa C-812/18 P)

(2019/C 72/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Terna SpA (przedstawiciele: F. Covone, A. Police, L. Di Via, D. Carria, F. Degni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Żądanie uchylecia lub zmiany przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu Unii Europejskiej, piąta izba, z dnia 18 października 2018 r. w sprawie T-387/16 i w konsekwencji, tytułem żądania głównego, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ref. ENER/SRD.3/JCM/cl/D (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. potwierdzającej jedynie wcześniejszą decyzję Move.srd.3.dir(2015)2669621 oraz decyzji Komisji Europejskiej nr ref. SRD.3/JCM/cl/D (2016)4477388 z dnia 14 czerwca 2016 r., w której przekazuje się notę debetową nr 3241608548 nakazującą zapłatę 494 871,39 EUR do dnia 28 lipca 2016 r. i uchyla wskutek tego decyzję Komisji Europejskiej nr ref. Move.srd.3.dir (2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części, w której wykluczony zostaje zwrot kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07/TEN-E-S07.91403 i nałożony obowiązek zwrotu kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi projektami w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji;